

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1398/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јелић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Хајрудин Мекић адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 852/20 од 23.12.2020. године, у седници већа одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 852/20 од 23.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 852/20 од 23.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 220/20 од 26.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати, и то: на име претрпљеног душевног бола због повреде угледа и части износ од 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 26.10.2020. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части исплати већи износ од досуђеног у ставу првом изреке до тражених 100.000,00 динара, као и на име претрпљеног страха већи износ од досуђеног у ставу првом изреке до тражених 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 852/20 од 23.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 220/20 од 26.10.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У овом спору не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем права. Душевни болови због повреде угледа и части су законом – чл. 200. став 1. Закона о облигационим односима, правно признати посебни видови нематеријалне штете за које се досуђује посебна накнада. Само изузетно, када се душевни болови и страх преплићу, тако да их није могуће раздвојити, може се досудити јединствена новчана накнада. То у овом спору није случај.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

ВГ